

בעזרת השם יתברך

ספר

עצרתו אמונה

מכתבי חזקה, אמונה,
ועצות מעשיות לחיים,
תרגמו ממכתבים שנכתבו על ידי
ראש ישיבת תפארת התורה
ברסלב

263

תשפ"ז

לשליחת מכתבים ושאלות
אל הראש ישיבה שליט"א

בדואר:

MECHON ATZUSOI EMINU

PO BOX: 646

LIBERTY, NY 12754-9998

או דרך:

[HTTPS://BRESLEVCENTER.COM/ANSWERS](https://breslevcenter.com/answers)

להרשמה לקבלת המכתב היומי במייל:

CHIZIKYOMI@RABBIROTH.ORG

להשתתפות וליטול חלק

בקונטרסים השבועיים או בשאר ספרי
המכון, המאירים את בתיכם
של אלפי יהודים

התקשרו אל הגבאי

מורה"ר **משה גראס** שליט"א

053-316-3399

בארה"ב ניתן להתקשר אל הגבאי

מורה"ר **לייבי ראטה** הי"ו

347-578-4449

או שלחו מייל לכתובת

DONATE@KERENHADFUSA.ORG

מכון עזבונו אמונה

נַעֲתוּ אֱמוּנָה

- א. איך מקודרים את היצר הרע הבוער?.....
 ג. להמשיך ללכת לסעודות שבת אצל מוֹתִי?.....
 ד. לתת כסף למתנות לאחים ואחיות שמבקשים?.....
 ה. אפשר להניח תפילין דרבנו תם אחרי שקיעת החמה?.....

אִישׁ אֱמוּנָה

- א. להתחיל את היום בעזרה למוסר.....
 א. לשלם על הנגנבה.....
 ב. לא לכלכל את הכנסת שבאות מבתים מסוג אחר.....
 ג. להתחדש מחדש.....
 ג. החיים שלכם מנחים בידים שלכם.....
 ג. לא לעזוב את הדרך של ההורים.....
 ד. מסירות נפש לא לאכול טרפות.....
 ו. כוסס צפרניים.....
 ו. ללכת לשבת התודעות של המשפחה?.....
 ז. תשבר את הקרירות ואת הכרונז.....
 ח. עצים נוֹפְלִים בְּאִמְצַע התבודדות.....
 ח. אל תשיח את הבלבולים שלך לאשתך.....
 ט. תפיץ גליונות באזור מגוריך.....
 י. היחודיות של מוסדות היכל הקודש.....

יום הולדת שנים עשרה..... יד

לקרב אל השם יתברך עם הסיכר טראק..... יד

להודות להשם יתברך בקבלת שבת..... טו

עם אמונה הכל נהיה טוב..... טז

להתפלל שהאחות תחזור בתשובה..... יז

לעזור לבעל בפרנסה..... יז

האמונה שנשרשת בילדים..... יח

ספורים מהמרש"א הקרוש, סגולה לרפואה..... יט

ליזכות יהודי אחר..... כ

משניות קטן, עם שלום בית..... כא

עצרתו אמונה

איך מקררים את היצר הרע בווער?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

אני רוצה להיות טוב, אני רוצה להיות יהודי כשר, אבל היצר הרע בווער בי, מה אני יכול לעשות? אני נופל פעם או אפילו פעמים בשבוע בפגם הברית הוצאת זרע לבטלה רחמנא ליצלן.

ראש הישיבה שליט"א מדבר הרבה על טלפונים, שלא יחזיקו סמארטפון, אין לי טלפון כזה, ואפילו כך אני לא יכול להיות שמור. אני רוצה לבקש מראש הישיבה שליט"א שידבר פשוט על שמירת עינים בשהולכים ברחוב, הנסיונות קשים.

אני אומר ח"י פרקים משניות, ואני מאמין שזה יוציא אותי מכל הלכלוך, כי אם רבנו אומר - הרי זה חי וקיים אמת לאמתה, אבל בנתיים אני ממשיך לפול, מה אפשר לעשות?

ייעוץ

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת תולדות, כ"ה מרחשון, שנת ה'תשפ"ו

לכבוד ... גרו יאיר

תצעק אל השם יתברך, תצעק את לבך, רבנו אומר, כשנופלים לתוך בויץ שיצעקו: "אבא אבא, תעזר לי, תוציא אותי מהבויץ". עיין במלים המתוקות בשיחות הר"ן שרבנו אומר שם (סימן קכט): "ואפילו כשנופלים לפעמים לתוך רפש וטיט, שקשה לו מאד לצאת משם, צועקין, וצועקין, וצועקין", רבנו אומר בזו הלשון: "און אפלו אז מען פאלט אין א בלאטע אריין, שרייט מען, און מע שרייט,

און מע שרייט"; זו העצה איך אפשר להחליץ מהעברות, לצעוק אל השם יתברך פעם ועוד פעם ועוד פעם: "תעזר לי אבא, תוציא אותי מהבוץ שלי, תוציא אותי מהעברות שלי".

השם יתברך רחם על הדור שלנו, ושלח לנו את הנשמה של רבנו ז"ל לעולם הזה, שהוא מרים את כל הנשמות שנפלו בעברה הזו, כי כשמעינים בדברי הזוהר (וישב קפח; ויחי ריט). רואים דבר מפחיד מאד, רואים שלא מועילה תשובה כשחוטאים בפגם הברית, הוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן, אבל רבנו אומר (שיחות הר"ן, סימן עא): "בזה המאמר זהר אין שום אדם מבין הפשט רק אני, ואני אומר שאין הדבר כן, רק על הכל מועיל תשובה, אפילו אחד שחטא הרבה בפגם הברית הוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן גם יכול לחזור בתשובה"; על ידי העצה של לדבר אל השם יתברך, להגיד לו במלים פשוטות: "רבנו של עולם, מה אעשה, היצר הרע שוב הפיל אותי בעברה הזו, השם אני אוהב עצות, אני כל הזמן מקבל על עצמי שפכר לא אעשה את זה, וכל פעם אני נופל שוב בנסיון הזה, ואני נכשל".

העבירה של פגם הברית סוחבת את האדם לעצבות חזקה, מאבדים את התקנה, מתאזשים, האדם לא רוצה להאמין בעצמו שהוא יכול לחזור בתשובה, עד שהוא מוצא את רבנו ושומע את הצעקה שלו, שהוא צועק (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן עח): "גיוואלד, אל תתיאשו, אין יאוש בעולם כלל", רבנו מעודד אותנו ודוחף אותנו שנתרומם ונלך אל השם יתברך, רבנו ז"ל הביא לנו מתנה 'התבודדות', שגלך למקום שאין שם אף אחד ולהשיח את הלב אל השם יתברך בפשטה שרגילים לדבר, לספר להשם יתברך כל מה שעובר.

אחי הגה לך תפילה קורעת לב, קח את זה לפנה שלך ותאמר את זה אל השם יתברך:

"רבנו של עולם תרחם עלי, אני רוצה להיות יהודי כשר, מה לעשות שאני נופל שוב ושוב? אני מרגיש שאני נשרף, בוערת בי תאנת הנאוף, אני כל הזמן נופל לעברה של הוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן, אני כל כך שבויר עד שהחיים כבר נמאסו עלי. רבנו של עולם מה יהיה פאן? זה לא נגמר, זה נראה כמו משחק,

כל יום אני מבטיח שפבר אהיה טוב, כבר אתנהג כראוי, ואחר כך אני שוב באותו מקום, אני פוגם באות ברית קודש רחמנא לצלן, אני כל כך עמוק ברשת של הלא טוב, אני מבקש ממך השם, תעזור לי, תכניס בי רוח טהרה, תן לי כח, תעזור לי שאאמין בך, שארגיש שאתה אוהב אותי, היצר הרע מסית אותי שאתה פועם עלי, אני מסתובב עם מחשבות מטפשות, אני מדמין שאתה לא צריך אותי וכו'".

עוד עצה ושמירה יש מרבנו ז"ל, לנשמות שנמצאות לדאבוננו במצב של לחטא בפגם הברית רחמנא לצלן, למסר את נפשו להיות בשמחה, כי העבירה הזו גורמת לאדם להיות כל כך ממרמר, אפשר לראות על פניהם של אלו שנמצאים ברשת הזו, הם תמיד במרה שחורה. כפי שרבנו אומר (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן קסט): "כי עקר פגם הברית הוא על ידי עצבות כידוע, כי פגם הברית בא על ידי הקלפה הידועה שנקראת לילית, על שם שמיללת תמיד", לכן תעשה כל דבר בעולם להיות בשמחה, תשמע מוזיקה עליזה שמשמחת, תרקד ותמחא כפים, ותעשה כל מה שאתה רק יכול כדי להיות בשמחה. השם יעזור שתצליח בכל הענינים.

...

להמשיך ללכת לסעודות שבת אצל חמותי?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

חמותי לא מפסיקה להציק לחמי בסעודות השבת, היום של חמי נשפך כמים, אין לי כבר כח להגיע אליהם לשבת, אבל הם בן מבקשים ממני לבוא לסעודות, שאמשיך ללכת?

ישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת תולדות, כ"ה מרחשון, שנת ה'תשפ"ו

לכבוד ... נרו יאיר

אם חמותך מציקה לחמיה בסעודות השבת, אזי כדאי שתלך לאכול שם את

סְעוּדוֹת הַשַּׁבָּת; כִּן יִהְיֶה לוֹ יוֹתֵר קָל, כִּי כְּשֶׁחֲתָן מַגִּיעַ, אָדָם זֶר מַגִּיעַ - יֵשׁ קֶצֶת בּוֹשָׁה וְכו'.

תְּדַבֵּר בְּכַבּוּד אֶל חֲמִיד, תֵּן לוֹ אֶת הַהֲרָגָשָׁה שֶׁהוּא שׂוֹה, כְּשֶׁהוּא מְדַבֵּר תְּהִיָּה בְּשֶׁקֶט, אֵל תֹּאכַל וְאֵל תְּדַבֵּר, רַק תִּסְתַּכֵּל עָלָיו וְתִקְשִׁיב לוֹ.
כְּשֶׁמְכַבְּדִים אֶת הַהוֹרִים לֹא מְפַסִּידִים.
הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

לֵתֶת כֶּסֶף לְמִתְנּוֹת לְאֲחִים וְאַחִיוֹת שְׂמִיכִים?

שְׂאֵלָה:

לְכַבֹּד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

מִה הַגִּישָׁה הַנּוֹכַחָה עִם הַמְשַׁפָּחָה שְׁלִי כְּשֶׁהֵם מְבַקְשִׁים כֶּסֶף לְמִתְנּוֹת? לִפְנֵי חוֹדֶשׁ נָתַתִּי לְאֲחִים וְאַחִיוֹת קֶצֶת כֶּסֶף בְּשִׁבִּיל מִתְּנָה לְהוֹרִי, עֲכָשׁוּ מְבַקְשִׁים מִמֶּנִּי בְּשִׁבִּיל מִתְּנָה לְאַחַד מֵהָאֲחִים שֶׁעָבַר לְדִירָה חֲדָשָׁה.

בְּעָלִי מִשְׁתַּדֵּל בְּכָל הַבּוֹחוֹת לְהַבִּיאַ לִי כֶסֶף לְמִנְקוֹת וְלַמְכָּלֶת. אֲנִי רוֹצֶה לְהַשְׁאֵר בְּשָׁלוֹם גַּם עִם בְּעָלִי וְגַם עִם הָאֲחִים וְהָאַחִיוֹת שְׁלִי, אִידָּע עוֹשִׂים אֵת זֶה?
יִישֵׁר כַּח עַל הַכֹּל, וּבִפְרָט עַל הַמְכָּתֵב הַיּוֹמִי, זֶה כָּל כֶּד חֲזָק.

יִישֵׁר כַּח

תְּשׁוּבָה:

בְּעֶזְרַת ה' יִתְפַּרֵּךְ - יוֹם ג' פֶּרֶשֶׁת תּוֹלְדוֹת, כ"ז מִרְחָשׁוֹן, שְׁנַת ה'תשפ"ו
מֵרֶת ... תַּחֲנִי'

קַבְּלֵתִי אֶת הַמְכָּתֵב.

אַתֶּם יְכוֹלִים לְהַגִּיד לַבַּעַל שֶׁבִקְשׁוּ מִמָּכֶם כֶּסֶף לְמִתְנּוֹת וְכו', וְאִם הַבַּעַל יִתֵּן לָכֶם - הֲרֵי זֶה טוֹב, וְאִם לֹא - גַּם כֵּן טוֹב; אַתֶּם לֹא צָרִיכִים לְהִלָּחֵץ, וְאִם יִלְחָצוּ אַתְּכֶם לִקְרִי 'אִיפֹה הַכֶּסֶף?' תַּגִּידוּ 'אֵין לָנוּ עֲכָשׁוּ, אֲנַחְנוּ מְאֹד מְחַשְׁבִּים בְּכֶסֶף כְּעֵת'.

אל תלחצו מהאחים והאחיות, תחיו את חייכם המתוקים עם הבעל והילדים שלכם, ואם המשפחה מחליטה שהולכים לעשות כך, הולכים לעשות אחרת - אתם לא צריכים להלחץ מזה.

קחו את העצה של רבנו, העצה שמשיח צדקנו יחדיר בעולם; להשיח את הלב אל השם. יתברך בשפה שפה מדברים, באידיש פשוטה, תשוחחו עם השם יתברך, תספרו לו כל מה שעובר עליכם, המחשבות של לרצות למצוא חן בעיני פלוני ואלמוני וכו' וכו', זה יגרם לכם לחיות עם אמונה, כל הלחץ החברתי יסתלק.

כשרבי נתן התקרב אל רבנו ז"ל, הוא הגיע אל רבנו וספר לו כל מה שעובר עליו וכו' וכו', אמר לו רבנו: "נתן, בא לטייל קצת", בעודם הולכים רבנו הניח את ידו על כתפו של רבי נתן ואמר לו כמה מילים, והמלים האלו שנו את החיים של רבי נתן, רבנו אמר לו: "והלאה טוב, שמשיחים את הלב אל השם יתברך כמו שמשיחים את הלב אל חבר טוב"; רבנו גילה לו אז את הענין של התבודדות, שאדם ירגיל את עצמו לדבר אל השם יתברך בשפה שפה הוא רגיל לדבר, לספר לו הכל, שלא יסתיר שום דבר מהשם יתברך. רבנו אמר לרבי נתן שאם הוא ירגיל את עצמו לנהג בהנהגה הזו, הכל ילך לו יותר בקלות ויהיו לו חיים מתוקים.

מזהרנ"ת זכרוננו לברכה ספר אחר כך: "כשרבנו הניח את ידו על כתפי ואמר לי את המלים: 'והלאה טוב שמשיחים את הלב אל השם יתברך, כמו שמשיחים את הלב אל חבר טוב' - הבנתי שיש לי כבר את הישועה, כי מה שרק יעבור עלי לא יאבד עשתונות, אלא אלף אל השם יתברך ואספר לו הכל".

השם יעזר שתצליחו בכל הענינים.

...

אפשר להניח תפילין דרבנו תם אחרי שקיעת החמה?

שאלה:

לקבוד ראש הישיבה שליט"א,

רְצִיתִי לְשֹׂאֹל הָאֵם אֶפְשָׁר לְכַתְּחִילָה לְהַנִּיחַ תְּפִילִין דְּרַבְּנֵנוּ תָּם אַחֲרֵי שְׁקִיעַת הַחֲמָה שֶׁל
הַגָּאוֹנִים?

יִישַׁר כַּח

תְּשׁוּבָה :

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם א' פְּרִשְׁת וַיֵּצֵא, ג' כְּסֵלִיו, שְׁנַת ה'תשפ"ו
... גֵּרוֹ יֵאִיר

אֲנִי רוֹצֶה לְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ שְׁתַּנִּיחַ תְּפִילִין דְּרַבְּנֵנוּ תָּם בְּיַחַד עִם רַש"י; מִיָּד כְּשֶׁאַתָּה
מוֹרִיד אֶת תְּפִילִין שֶׁל רַש"י, מִיָּד לֹא הֶפְסַק - תַּנִּיחַ תְּפִילִין דְּרַבְּנֵנוּ תָּם; אֵל תַּעֲשֶׂה
אֶת מַעֲשֶׂה הַשְּׁגָעוֹן שֶׁהַעוֹבְדִים, הַפְּלִיטָעִס - עוֹשִׂים.

מִיָּד אַחֲרֵי קִדִּישׁ תִּתְקַבֵּל תּוֹרִיד אֶת הַתְּפִלִּין שֶׁל רַש"י וְתַנִּיחַ תְּפִילִין דְּרַבְּנֵנוּ
תָּם, תִּסֵּים אֶת הַתְּפִילָה עַד אַחֲרֵי עָלִינוּ לְשַׁבַּח, וְאַחֲרֵי עָלִינוּ תֹאמַר אֶת הַתְּקוּן
הַכִּלְלִי, וְתֹאמַר אֶת אַרְבַּעַת הַפְּרָשִׁיּוֹת וְתִלְמַד הִלְכָה. כָּפִי שְׁמוּהָרָא"ש אוֹמֵר (סֵפֶר
קַבֻּלַת פְּנֵי הַשְּׂכִינָה): "וְלִכְן נִהְגוּ אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵינוּ שֶׁתִּכְתֹּף וּמִיָּד אַחֲרֵי הַתְּפִילָה, קוֹדֵם
שְׁחוּלְצִים אֶת הַתְּפִלִּין דְּרַבְּנֵנוּ תָּם - לוֹמְדִים שִׁיעוּר פְּשוּט בְּשִׁלְחֵן עֶרוֹךְ מַחֲבֵר רַמ"א
כְּסֻדְרָן בְּכָל יוֹם, מַעֲט אוֹ הֶרְבֵּה, כָּפִי מִסַּת הַפִּנְאִי, וְכֹךָ מְקִימִים וּמְשַׁלְּמִים אֶת רְצוֹן
רַבֵּינוּ, הֵן שֶׁהַקִּפִּיד לְהַנִּיחַ תְּפִילִין דְּרַבְּנֵנוּ תָּם בְּכָל יוֹם, וְהֵן שֶׁהַקִּפִּיד שִׁילְמֵדוֹ שְׁלֵחֵן
עֶרוֹךְ בְּכָל יוֹם", עֵינֵי שָׁם.

אֶת הַדָּבָר הַזֶּה שֶׁל לְרוּץ לְהַנִּיחַ תְּפִילִין בְּשְׁקִיעַת הַחֲמָה שְׁרוּאִים אֲצֵל
הַפְּלִיטָעִס - אַתָּה לֹא תִרְאֶה בֵּין תְּלִמִּידֵי הַיִּכָּל הַקוֹדֶשׁ.
הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ כָּל הָעֲנֻנִים.

...

איש אמונות

להתחיל את היום בעזרה למוסד

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת תולדות, כ"ו מרחשון, שנת ה'תשפ"ו

לכבוד יקירי ... גרו יאיר, קרית ברסלב

אני מקבל כאלה דרישות שלום טובות מההורים על הנהיגה שלך באוטובוס בכל בקר; על הדיקנות שלך, על היראת שמים שלך וכו', ממש תענוג; הלואי שעוד כמה אנשי עסקים יעשו את זה, להתחיל את היום בעזרה למוסד.

אני רוצה לבקש ממך, אולי אתה מחזק את החבר שלך ... גרו יאיר שגם יעשה בבקר משמרת באוטובוס לבית פיגא, כמוך. ... הרי התחיל את ההצלחה שלו בזה שהוא נהג ביחד אתך, עוד לפני שנים כשהייתם בחורים בישיבה, כי יש לי נהג שמגיע בכל יום מאוחר ובית הספר משתבש, חלק מהבנות מגיעות בזמן וחלק מגיעות מאוחר, המורות לא יודעות מה לעשות, אי אפשר להתחיל את הלימודים.

תחזק אותו. תגיד לו שלא מפסידים מלהתחיל את היום בעזרה למוסד.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

לשלם על הגנבה

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת תולדות, כ"ו מרחשון, שנת ה'תשפ"ו

לכבוד ... גרו יאיר, מנהל ישיבת היכל הקודש ברסלב ליפערטי

אני שולח לך כאן שמות של שלושה בחורים מהישיבה שגונבים בעמדת

המחשבים, הם פורצים למחשבים. אני רוצה שתגיד להם שהם צריכים מיד לשלם על הגנבה להאכרז ... גרו יאיר, שהוא ממנה לנהל את עמדת המחשבים לקהלה, ותגיד להם ש'סוף גנב לתפיסה', אם מתגלים בשנות הנעורים לגנב, מגיעים בסוף לפלא; זה חוץ מהענש הקשה והמר של גלגול.

זה בדיון עבורי שהתלמידים שלי גונבים.

...

...

...

...

לא לבלבל את הבנות שבאות מבתים מסוג אחר
בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת תולדות, כ"ו מרחשון, שנת ה'תשפ"ו
מרת ... תחי' מורה בבית פיגא, ירושלים
קבלתי את המכתב.

כשאתם מדברים בכתה אל הבנות על המעלה של להסתפר אחרי החתונה
ויש תלמידות בכתה שההורים לא מסתפרים, תזכרו איך אתם מדברים, לדבר רק
על המעלה והיפי של זה, לא לדבר בחריפות, לא להכאיב ולא לבלבל את הבנות
מהבתים האלו, לא להכאיב להן ולא להפחיד.

כשאני הייתי מלמד בהתחלה, בימים הראשונים - חקרתי היטב את
התלמידים מי ההורים שלהם, לאן הם שכינים, איפה הם מתפללים מי הסבים מכל
הצדדים; כדי לדעת איך לדבר ומה לא לדבר, כי לפעמים עלולים להכאיב
למישהו בלי לרצות.

תדברו על המעלה של צניעות, על המעלה של להסתפר, על הברכות
שמקבלים; כך התלמידות יקבלו את זה.
השם יעזר שתצליחו בכל הענינים.

...

להתחדש מחדש

מישהו שואל:

אני רוצה להתקרב מחדש, אני מרגיש שכבר התמקמתי בנח בהיכל הקודש, אני כבר יושב כאן, אני רוצה בחזרה את ההתלהבות שלי שהייתה לי בהתחלה, איך עושים את זה?
ראש הישיבה עונה:
תאמר בכל יום ח"י פרקים משניות, את יום התהלים ולך קצת להתבודדות.

...

החיים שלכם מנחים בידיים שלכם

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת תולדות, כ"ו מרחשון, שנת ה'תשפ"ו
מרת ... תחי'

קבלתי את המכתב.

החיים שלכם מנחים בידיים שלכם, זה לא הפעל, לא הילדים שלכם ולא השכנים שלכם, זה אתם בעצמכם, איך שתסתכלו עליהם - כך הם יהיו; אם תחפשו את הטוב בפעל הוא יהיה טוב, אם תחפשו את הטוב בילדים שלכם, בסוככים אתכם - כולם יהיו טובים, ואם תחפשו נקודות שחורות על הפעל, החיים יהיו חושך מחלט.
השם יעזר שתצליחו בכל הענינים.

...

לא לעזוב את הדרך של ההורים

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת תולדות, כ"ז מרחשון, שנת ה'תשפ"ו
מרת ... תחי', קרית ברסלב
קבלתי את המכתב.

למה אתם מדברים אל נשים צעירות שיורידו את הלבוש שההורים שלכם לובשים? אתם רוצים שייעשו את זה עם הילדים שלכם? אתם רוצים שמישהו יגיד לילדים שלכם 'תצפצף על ההורים שלך'? איפה השכל שלכם?!

בְּכָלֵל, אֵיךְ אַתֶּם יְכוּלִים לְשַׁבֵּחַ אֶת הַפְּאוֹת הָאֲרָכוֹת, כְּשֶׁמוֹהֲרָא"ש אָמַר בְּפֶרוּשׁ לְכָל תַּלְמִידוֹת מְבִית פִּיגָא שְׁאָסוּר לְלַכֵּת עִם פֶּאָה אֲרַכָּה? ! מוֹהֲרָא"ש הֲרָאָה עַל כְּתָפוֹ, שָׁזָה יְכוּל לִהְיוֹת מְקַסִּימוּם עַד הַכֶּתֶף, וְאָסוּר לְלַכֵּת עִם פֶּאָה שְׁנוֹנָעֶת בְּכֶתֶף; לָמָּה אַתֶּם עוֹשִׂים אֶת זֶה לְקַהֵּלָה שְׁלָנוּ? !

מָאד אַבְקֶשׁ מִכֶּם, אַל תִּקְרְרוּ אֶת תַּלְמִידוֹת בֵּית פִּיגָא שְׁלָנוּ שְׂעִיזְבוּ אֶת הַדֶּרֶךְ שֶׁל הוֹרִיָּה, שְׂעִיפְצָפוּ עַל הַהוֹרִים; לָמָּה אַתֶּם מְדַבְּרִים דְּבָרִים מִיְתָרִים? שְׁאַתֶּם גַּם צִפְצָפְתֶּם עַל אָבָא שְׁלָכֶם כְּשֶׁהוּא בְקֶשׁ מִכֶּם לְלַכֵּת בְּפֶאָה עֲדִינָה, וְהַגְעַתֶּם אַחֲרֵי הַחֲתוּנָה אֵיךְ שֶׁהִתְחַשֵּׁק לָכֶם...?

בְּעוֹלָם אוֹמְרִים 'הֵהִיסְטוֹרִיָּה חוֹזֶרֶת', הֵהִיסְטוֹרִיָּה חוֹזֶרֶת עַל עֲצָמָה אֲצֵל הַיְלָדִים - בְּצוּרָה שְׁמַתְנַהֲגִים עִם הַהוֹרִים, וְאִם לִפְעָמִים עוֹשִׂים אַחֲרֵת מִהַהוֹרִים לְפִי דַעַת תּוֹרָה, אַחֲרֵי שֶׁשָּׁאֲלוּ רַב אוֹ מוֹרֶה צֶדֶק יָרָא שְׁמַיִם - זֶה צָרִיךְ לִהְיוֹת בַּמִּדָּה הַכִּי גְדוּלָּה שֶׁל דֶּרֶךְ אֲרֵץ וְהַכְנָעָה, לֹא בְּכַטּוּל וְלַעֲגָה. הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחוּ בְּכָל הָעֲנִינִים.

מְסִירוֹת נֶפֶשׁ לֹא לֶאֱכֹל טְרֵפוֹת

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ג' פֶּרֶשֶׁת תּוֹלְדוֹת, כ"ז מִרְחֶשֶׁן, שְׁנַת ה'תשפ"ו אַהוּבִי ... יָרוּ יְאִיר, קְרִית בְּרֶסֶלַב

תְּבַקֵּשׁ מִהַצִּיר שְׂעִיפְשָׁה תְּמוּנָה שֶׁל הָרֵב מְקוֹלִיזְנִיבּוּרָג זָכָר צִדִּיק לְבָרָכָה שְׁשׁוּכָב בְּבֵיתָן וּמְבִיאִים לוֹ אוֹכֵל.

אֲנִי רוֹצֶה לַעֲשׂוֹת עוֹד סְפוּר לִילָדִים, אֲנִי רוֹצֶה לְהַשְׁרִישׁ בְּלֵב הַיְלָדִים אֶת מְסִירוֹת הַנֶּפֶשׁ שֶׁל הַצִּדִּיקִים הַקְּדוּשִׁים, אֵיךְ הֵם מְסָרוּ אֶת נַפְשָׁם לְמַעַן הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, זֶה יִלְהִיב אֶת הַלֵּב שֶׁלָּהֶם שֶׁהֵם גַּם יִרְצוּ לִהְיוֹת צִדִּיקִים. כְּפִי שְׂרַבְנוּ אוֹמֵר (לְקוּשִׁי מוֹהֲרָ"ן חֵלֶק א', סִימָן רמח): "דַּע, שֶׁסְּפוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת מְצִדִּיקִים, הוּא דָּבָר גְּדוֹל מָאד, כִּי עַל יְדֵי סְפוּרִים מְצִדִּיקִים, נִתְעוֹרֵר וְנִתְלַהֵב הַלֵּב בְּהִתְעוֹרְרוֹת גְּדוֹל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, בְּחֶשֶׁק נִמְרָץ מָאד", זֶה דָּבָר מָאד גְּדוֹל לְשִׁמוּעַ סִּפּוּרֵי צִדִּיקִים, כִּי כְּשֶׁשׁוּמְעִים סְפוּר מְצִדִּיק זֶה מְלַהֵב אֶת הַלֵּב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מְקַבְּלִים חֶשֶׁק גְּדוֹל לִהְיוֹת יְהוּדֵי כְּשֶׁר כְּשִׁרְוֹאִים לְמָה הַצִּדִּיקִים זָכוּ בְּחִיָּהֶם.

הַרְכַּבְתָּ נֹסֶעַת כָּבֶד כְּמֵה יָמִים כֶּךָ, אֵין אֲוִיר לְנִשְׁימָה, אֵין מַיִם לְשָׁתוֹת, אֵין אֲפִילוֹ שְׁרוּתִים, בְּכָל קְרוֹן מֵתוֹ כָּבֶד כְּמֵה אֲנָשִׁים, סוֹף סוֹף הַרְכַּבְתָּ הַגִּיעָה בְּיוֹם שְׂשִׁי בְּעָרֵב שַׁבַּת לְמָקוֹם הַכִּי גְרוּעַ שְׁהִיָּה בְּעוֹלָם, לֹא וְשׁוֹי יָז...
 ...

שֶׁם בְּאוֹשְׁוִיץ שָׁרְפוּ לְמַעַלָּה מִשְׁשָׁה מְלִיוֹן יְהוּדִים, אֵת הַיְלָדִים וְאֵת הַמְּבַגְרִים וְאֵת הַחֲלָשִׁים הָרְגוּ וְשָׁרְפוּ, וְאֵת הַיְהוּדִים שְׁהִיָּה לָהֶם כַּח לְקַחוֹ לְמַחְנוֹת הַעֲבוּדָה שִׁיעֲבָדוּ בְּשִׁבִּיל הַמְּלַחְמָה, בְּשִׁבִּיל הַנָּאצִּים, וּפְעַם אַחַת בְּיוֹם חִלְקוּ אוֹכֵל.

גַּם רַבָּנִים צְדִיקִים לְקַחוֹ לְשֶׁם, בֵּין הַיְהוּדִים הַמְּסֻרִּים הִיָּה הַצְדִּיק רַבִּי יְקוֹתִיאֵל יְהוּדָה הַאֲלַפְעֶרֶשְׁטָאם, הָרַב מְקַלּוֹיזְנֶבוּרְגַּ וְזָכַר צְדִיק לְבִרְכָּהּ, וּכְשֶׁהֲכָרִיזוּ שְׂמַחֲלִקִים אוֹכֵל הוּא לֹא רָצָה לְלַכֵּת, כִּי הוּא לֹא רָצָה לְאָכּוֹל טְרֶפֶה.

בְּלִיל שַׁבַּת הוּא נִחַלֵּשׁ מְאֹד מִלְּסָבוֹל מִרְעֵב כֹּל כֶּךָ הַרְבֵּה יָמִים, בְּשַׁבַּת בִּבְקָר שׁוֹב הַכָּרִיזוּ שְׂמַחֲלִקִים אוֹכֵל, כּוֹלָם רָצוּ לְתַפֵּס אוֹכֵל אֲכָל הוּא לֹא רָצָה לְלַכֵּת, וּפְתָאוֹם הוּא הִתְחִיל לְבַכּוֹת מְאֹד אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, הוּא הִשִּׁיחַ אֵת לְבוֹ לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְאָמַר: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם אֵת הַכֹּל לְקַחוֹ מִמֶּנִּי, אֵת הַבְּגָדִים שְׁלִי, אֵת הַנַּעֲלִים שְׁלִי, אֲנִי שׁוֹכֵב כָּאֵן אֲצֵל הַגּוֹיִם בְּלִי כְלוֹם, אֲנִי לֹא רוֹצֶה לְאָכּוֹל טְרֶפֶה, וְאֲנִי לֹא הוֹלֵךְ לְאָכּוֹל טְרֶפֶה"; הוּא כֹל כֶּךָ בָּכָה אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וּבִקֵּשׁ שְׁיִקְרָה גַּם...
 ...

יְלָדִים, מַה קּוֹרָה כְּשֶׁמְבַקְשִׁים מִהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ? מִי יוֹדֵעַ? קָרָה גַּם; מִיִּשְׁהוּ מְגִיעַ בְּרִיעָה וְשׁוֹאֵל: "אַתֶּם הָרַב מְקַלּוֹיזְנֶבוּרְגַּ?" הוּא נִבְהֵל מְאֹד, הוּא לֹא רָצָה לְסַפֵּר שֶׁהוּא רַב, כִּי הַגְּרָמָנִים הָרְגוּ קִדְּם אֵת הַרַבָּנִים, עַד שְׁאוֹתוֹ אֶחָד הִבִּיא לוֹ לֶחֶם עִם רַבָּה וְהוּא נִיצֵל.

יְלָדִים יְקָרִים, אֲנַחְנוּ לּוֹמְדִים מִהֶסְפּוֹר שְׁנֵי דְבָרִים, אֶחָד אֵת מְסִירוֹת נַפְשָׁם הַגְּדוֹלָה שֶׁל הַצְדִּיקִים הַקְּדוֹשִׁים, אֲפִילוֹ שֶׁהֵם כָּבֶד לֹא אָכְלוּ כְּמֵה יָמִים וְהֵם יוֹדְעִים שֶׁלֹּא יִהְיֶה שׁוֹם אוֹכֵל הֵם גַּם לֹא יֹאכְלוּ טְרֶפֶה, הֵם יֹאכְלוּ רַק כֶּשֶׁר, מִזֶּה אֲנַחְנוּ לּוֹמְדִים שֶׁגַּם אֲנוּ נִזְהָר לֹא לְאָכּוֹל רַק עִם הַכֶּשֶׁר.

שְׁנִית אֲנַחְנוּ לּוֹמְדִים, אֵת הַמַּעֲלָה שֶׁל תְּפִילָּה, שְׁמָה שְׁצָרִיכִים אֲפָשֶׁר לְבַקֵּשׁ מִהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אֲפָשֶׁר לְדַבֵּר אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּשִׁפְהָ שְׁלָנוּ, וּכְשֶׁמְבַקְשִׁים - הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹזֵר.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

בוסס צפרניים

מישהו שואל:

בני בן הארבע בוסס את הצפרניים; האם רק להזכיר לו או להיות תקיף? האם למרח לו משהו?
או לחכות שזה יעבור?
ראש הישיבה עונה:
מתר לך להגיד לו שזה לא הרגל טוב, ותלמד אותו שיבקש על זה מהשם
יתברך.

...

ללכת לשבת התודעות של המשפחה?

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת תולדות, כ"ז מרחשון, שנת ה'תשפ"ו
לקבוד ... גרו יאיר
קבלתי את המכתב.

זו שאלה קשה; מצד אחד כשלא הולכים עם המשפחה לשבתות שכולם
באים אליהם - נהיה סכסוך שלם, ומצד שני - מה משפחה? איפה משפחה? זה
שגוען חדש שאף פעם לא היה, זה מגיע מאלו שלא שמחים בבית, משעמם להם
בבית, אז הם מחפשים איפה לבלות ולחגג, ומנסים לעשות את זה עם הכשר,
בשם "שבת התאחדות המשפחה", אבל מה יש לי להיות בשבת עם המשפחה של
אחי ומה יש לי להיות בשבת עם המשפחה של אחותי? המשפחה שלי זה אני,
אשתי והילדים שלי עד החתונה שלהם, ואחרי החתונה אני מקנה להשם יתברך
שהילדים שלי גם יחיו עם הרעיון הזה ויאמרו כן, שישבו בשבת קודש בבית בעל
ואשה עם הילדים, אתם צריכים לשבת בשבתות.

תבקש מהשם יתברך שתדע מתי בן ללכת ומתי להשאיר בבית, אולי טוב

שְׁתַּזְמִין אֶת הַהוֹרִים שֶׁלָּךְ לְבִיתְךָ וְתַעֲשֶׂה "שִׁבְתְּ הַתַּאֲחָדוֹת וְהַתַּאֲסָפוֹת הַמְשֻׁפָּחָה",
בְּפִרְטוּיֹת, אֶתָּה, אֲשֶׁתְּךָ, הַיְלָדִים שֶׁלָּךְ, וְהַהוֹרִים שֶׁלָּךְ; זֶה יָפָה, זֶה קָדוֹשׁ.
הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

תְּשַׁבֵּר אֶת הַקְּרִירוֹת וְאֶת הַבְּרוּגָז

בַּעֲזֶרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ג' פָּרֶשֶׁת תּוֹלְדוֹת, כ"ז מֶרְחָשׁוֹן, שְׁנַת ה'תשפ"ו
לְכָבוֹד ... נִרְוֵ יָאִיר

אִם אֲשֶׁתְּךָ צוֹעֶקֶת עָלֶיךָ וּמְקַלְלֶת אוֹתְךָ - זֶה בְּגִלְל שְׁמִשְׁהוּ כּוֹאֵב לָהּ, עַל פִּי
רוֹב הִיא פְּגוּעָה וְלֹא נָח לָהּ לְהַגִּיד מַה מִּפְּרִיעַ לָהּ, לִכֵּן הִיא צוֹעֶקֶת, אִם תִּתְּבוֹנֵן
וְתַעֲשֶׂה חֲשָׁבוֹן הַנֶּפֶשׁ - אֶתָּה תִּדַּע מַה מִּפְּרִיעַ לָהּ וְעַל מַה אֶתָּה צָרִיךְ לִבְקֵשׁ סְלִיחָה.
תְּבַקֵּשׁ סְלִיחָה, תְּשַׁבֵּר אֶת הַקֶּרַח, תְּשַׁבֵּר אֶת הַקְּרִירוֹת וְאֶת הַבְּרוּגָז, תִּהְיֶה אֶתָּה
הַחֲכָם שְׁמִכּוּפָּף אֶת הָרֹאשׁ, וְאֶפִּילוֹ שְׁאַתָּה חוֹשֵׁב שְׁצָרִיכִים לִפְנֵי אוֹתְךָ - תִּהְיֶה
אֶתָּה זֶה שְׁמַפִּיס, אֶל תִּהְיֶה צוֹדֵק, אֶל תִּחַפֵּשׁ לְנִצָּח, תִּחַפֵּשׁ לְהִבְיֵא שְׁלוֹם בְּבִית.

תְּבַקֵּשׁ מִהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שְׁתִּרְאֶה רַק אֶת הַטוֹב שֶׁבָּהּ, שְׁיִהְיֶה חֵן בֵּינֵיכֶם. חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים מְסַפְּרִים סִפּוּר (שְׁבַת נג), עַל מִישְׁהוּ שֶׁהִתְחַתֵּן עִם אִשָּׁה גִּדְמָת, וְהוּא לֹא
יָדַע שֶׁהִיא גִּדְמָת, עַד שֶׁהִיא נִפְטְרָה. אָמַר רַבִּי חֲזָא: "כִּמְהָ צָנוּעַ אָדָם זֶה שֶׁלֹּא הִפִּיר
בְּאִשְׁתּוֹ", מִכֶּרֶח לְהִיוֹת שֶׁהָאָדָם הַזֶּה הָיָה מְאֹד עֲדִין שֶׁהוּא לֹא הִסְתַּכֵּל עַל אִשְׁתּוֹ
כָּל יְמֵי חַיֶּיהָ; אֲנָשִׁי שְׁלוּמֵינוּ אוֹמְרִים פְּרוּשׁ, אֵיךְ יִתְּכֵן שְׁאָדָם לֹא יִסְתַּכֵּל וְלֹא יָדַע
שְׁאִשְׁתּוֹ הִיא גִּדְמָת? וּמַה הִמְעֵלָה שֶׁלֹּא לְהִסְתַּכֵּל עַל אִשְׁתּוֹ? אֵלָּא הַפְּרוּשׁ הוּא,
שֶׁהוּא לֹא רָאָה אֶת חֲסִרוֹנוּתֶיהָ, הוּא רָאָה רַק אֶת מַעֲלוּתֶיהָ; חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים
מְשַׁבְּחִים אֶת הָאָדָם שֶׁלֹּא מִחַפֵּשׁ חֲסִרוֹנוֹת בְּאִשְׁתּוֹ, כִּמְהָ מְאֹשֶׁר הָאָדָם הַזֶּה, "כִּמְהָ
צָנוּעַ אָדָם זֶה" - שְׁמוּדָה וּמִשְׁבַּח לַהֵשֶׁם יִתְבָּרֵךְ עַל הָאִשָּׁה שִׁישׁ לוֹ, וְהִבֵּן לְמַעֲשֶׂה.
הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

עצים נופלים באמצע התבודדות

היות ובשבוע שעבר היתה טרגדיה במונסי, יהודי נפטר כשעץ נפל; אברך שואל:
כשיש רוח מתר ללכת להתבודדות ביער, או שצריכים לחשש שאולי יפול עליו עץ וזה מסוכן?
ראש הישיבה עונה:
לא צריכים לחשש.

...

אל תשיח את הבלבולים שלך לאשתך

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת תולדות, כ"ח מרחשון, שנת ה'תשפ"ו
לקבוד ... גרו יאיר

קח לך חבר טוב; כדי להשאיר אצל רבנו צריכים חבר טוב, אל תשיח את
הבלבולים שלך לאשתך, ואם דברים מפריעים לך קח לך חבר טוב כדי לשוחח
על זה, אכל לא אשתך, כי אם אתה מבלבל מה חסר לבלבל אותה.
קח לך חבר טוב שמדברים מרבנו ומתחזקים, לא סתם לשוחח וסתם לצאת
לבלות, זה לא חברים, זה מה שמוהרא"ש כל כך הזהיר ולמד אותנו שהאדם הוא
לבד, אין לאדם אף אחד, אין חברים, ואם האדם חושב שיש לו חברים הוא
מתאכזב אחר כך, מקבלים כאלו סטירות; קח לך חבר שמדברים ולומדים
מהעצות של רבנו, ושהחברותא תשאיר בצורה בריאה, לא להתחיל לעשות
מסיבות כל שני וחמישי ולהפגש עם בני הפית; חברותא בבית הכנסת, או
בטלפון, או לפעמים לטייל וכו'.

עוד עצה טובה לצאת מכל הבלבולים היא אמירת משניות, לומר בכל יום
ח"י פרקים משניות וזה מרגיע, זה מגרש את המשגע מהמח, כפי שרבנו אומר
(לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן א): "כי התורה הקדושה מכניע את היצר הרע שרוצה
לעשות את האדם משוגע ממש חס ושלום", התורה משולה למקל, ובדיוק כמו
שעם משוגע אי אפשר לדבר ולהפוך אותו לנורמלי, הוא מבין רק כשמים אותו
במקל, כך גם האדם שחוטא, שהוא משוגע אמתי - מבין גם רק כשמים אותו עם

התורה, רק התורה תגרום לו להפסיק לחטא, "והתורה היא בחינת וי"ו", התורה היא כמו צורת האות ו', כי הלוחות היו ברחב ששה טפחים ובארץ ששה טפחים, "והוי"ו הוא צורת מקל", והאות ו' נראית כמו מקל, זה ששה סדרי משנה, זו הו' שרבנו מדבר עליה.

עוד פעם, את הספקות שלך אל תוציא בבית, לא טוב שאשתך תראה אותך יומם ולילה בספקות, היא צריכה להעריך אותך; אל תבזה את עצמך. מחקר הוא ערב ראש חודש, אומרים יום כיפור קטן. השם יעזור שתצליח בכל הענינים.

...

תפיץ גליונות באזור מגוריך

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת תולדות, כ"ט מרחשון, שנת ה'תשפ"ו
לקבוד ... גרו יאיר

קח מבית הדפוס גליונות ותניח את זה באזור מגוריך; בבתי כנסת, כוללים, ישיבות וכו'.

רבי נתן זכרנו לברכה מספר (חיי מוהר"ן, סימן תקמג), רבנו היה מבזה את התלמידים שהתחמקו מלעשות 'הפצה'; ופעם אחת במוצאי שבת רבנו אמר לנו מוסר כמה שעות מדוע אנחנו לא עוסקים מספיק בהפצת העצות לאחרים, לקרב עוד יהודים אל השם יתברך, רבנו השתמש אז בבוטא: "אתם עצים יבשים, אתם לא מוציאים פירות"; כמו אילני סרק, עצים יבשים.

תרגשם אצל גבאי בית הדפוס לקבל את הגליונות השבועיים, גם את גליון הזוהר וגליון החינוך, את כל הגליונות; תניח את זה בבתי כנסת באזור שלך, רק כשעוסקים בהפצה נשארים אצל רבנו. כפי שהבעטליר אמר (ספורי מעשיות מעשה יג, ביום השני): "ואני אומר לכם שאם לא תושיעו אותם, יוכלו הקלקולים להזיק לכם גם כן"; חתכים לעסק בלהשקות אילנות כדי לא להתיבש, וזה יתקן את כל מה שצריכים לתקן, שלא יתבזו בעולם הבא. כפי שרבנו אומר (ספר המדות אות ניאוף, סימן

מא): "תקון להוצאת זרע לבטלה, שישתדל להחזיר בני אדם בתשובה",
כשעוסקים בהפצה, בדבר הגדול של להחזיר אנשים אל השם יתברך - מתקנים
את מה שפגמו בפגם הברית.

היום בערב יהיה השיעור בישיבה.
השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

היחודיות של מוסדות היכל הקודש

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת תולדות, כ"ט מרחשון, שנת ה'תשפ"ו

... גרו נאיר

אתה לא צריך לשלח אצלנו במוסד, אבל תתחבר עם חברים טובים ואל
תעשה צחוק מהמוסד שלנו; כשזה הגיע אליך, אתה בעצמך רצית להכנס לישיבה
בתור בחור, ואבא שלך בסך הכל חשב שזה לא בשבילה, אזי הבנת שאתה צריך
את הדרך של רבנו, רק שעכשו כבר התקררת וכו'.

אני לא יודע אם אתה יודע מה הסבה שפתחנו את מוסדות ברסלב, בשביל
שני סיבות; ראשית, שהילדים שלנו לא יתבישו עם ברסלב, שהילדים שלנו לא
יתבישו בנסיעה לאומן ראש השנה, ושנית, שהילדים שלנו לא יתחכו; בשביל
שני הדברים האלו פתחנו את המוסד. כי ראיתי בעיני את הילדים של תלמידים
חשובים אצל מוה"רא"ש, לא סתם תלמידים, תלמידים גדולים וחסידים, שהרב ר'
יצחק שליט"א כותב עליהם בהתנצלות בספר שיחות מוה"רא"ש כאלה לשונות,
תלמידים שהיו כל כך גדולים באמונה ובגלוי אלוקות כמו תלמידי הפעל שם טוב
והמגיד זכרוןם לברכה, אבל הילדים לא רצו לדעת ולשמע מרבנו בגלל הפזיונות
שעברו עליהם מחברים ומתלמידים בתלמוד תורה שלהם.

אזי התאספנו כמה חברים, נכנסנו למוה"רא"ש שאנחנו רוצים לפתוח תלמוד
תורה, תלמוד תורה של ברסלב, גם בגלל שאז זרקו לי את הילדים שלי.
ומוה"רא"ש הדיך אותנו אז על כל צעד ושעל איך לנהל את התלמוד תורה, ואל

תשאל מה עבר עלי אז, הבזיונות, שפיכות הדמים מהרחוב ומהמשפחה, התלמוד תורה היה נראה צחוק אחד גדול.

גם מבפנים צחקו בקול גדול מהתלמוד תורה; התפלאתי למה אנשי שלומינו לא שולחים את הילדים, ולא את הבחורים. אני זוכר שיום אחד נכנסו בהסתר שני בחורים שהאבא היה אצל מוהרא"ש, התפלל אצל מוהרא"ש, ישב בשעורים של מוהרא"ש, האבא הגיע לישיבה ותפס אותם בצוארון והוציא אותם, וכמו אצלך, האבא בעצמו ברח מהבית בתור בחור אל מוהרא"ש, אבל את הילדים לא.

זה היה אצלי פלא גדול, מה קורה כאן? איך יתכן אבא שבשביל עצמו הוא צריך את רבנו, הוא לא יכול לחיות בלי רבנו, וכשהילדים רוצים לבוא - הוא לא מרשה. את הקשיה הזאת רבנו שאל את התלמיד הגדול ר' יודיל, רבנו אמר לו: "אני פלא, אבא נוסע אלי, הרי שהוא מאמין בי, וכשהבן שלו רוצה להגיע - הוא לא מרשה לו לבוא". זה היה כשר' יודיל מדאשיב תלמיד של רבנו, שהיה צדיק גדול, לא הרשה לבנו להגיע אל רבנו, וכשהוא הגיע אל רבנו אמר לו רבנו את המלים האלו: "אני פלא, האבא מגיע אלי, הרי שהוא מאמין בי, הוא היה צריך להביא אתו את הילדים אלי; לא, הילדים לא".

אני נזכר עכשו כשאני כותב בכאלו ספורים שעושים לי כבד על הלב, אחד מהתלמידים היקרים אצל מוהרא"ש, הילדים שלו לא רצו להסתפל עליו, לא רצו לדבר אתו, לא רצו קשר אתו; הם היו מוסתים והביטו בזלזול ובלעג. דברתי אתם ימים ולילות, קרבותי אותם. את כל זה ראיתי בעיני, שהילדים לא רוצים להגיע אל רבנו, בגלל הבושות שעושים להם בתלמודי תורה האחרים, ובגלל זה פתחנו את המוסד, וברוך השם לילדינו יש עזות דקדושה, הם חיים עם רבנו, הם חיים עם סדר דרך הלמוד, עם הפצה, הפצה היא לא דבר מבזה, וכו' וכו'.

מענין היה, שלאחד מוהרא"ש אמר לשלח את הילדים לתלמוד תורה שלנו, לשני מוהרא"ש אמר שהתלמוד תורה לא קשור אלי, וכן הלאה, מוהרא"ש ידע היטב איך להתחמק מכאבי ראש, כפי שרבנו מספר מהבעל תפלה (ספורי מעשיות, מעשה יב): "אך לא היה אפשר להכיריו ולתפסו, כי הבעל תפלה הזה היה מתנהג בחכמה, והיה משנה ומחליף עצמו אצל כל אחד ואחד בשנוי אחר, שאצל זה היה

נדמה כעני, ואצל זה כסותר, ואצל זה בענין אחר וכיוצא בזה. גם כשהיה נכנס לדבר עם בני אדם, כשהיה רואה שאינו יכול לפעל אצלם פונתו, היה מרמה אותם בדברים, עד שלא היו מבינים כלל פונתו הטובה, וכאלו אין פונתו כלל לענין הנ"ל, דהיינו לקרב להשם יתברך, ולא היה אפשר כלל להבין שפונתו לזה, אף על פי שבאמת כל עקר פונתו כשהיה מדבר עם בני אדם היה רק לזה, לקרב להשם יתברך כנ"ל, כי כל פונתו היה רק זאת. רק כשהיה מבין שאינו פועל אצלו, היה מסבבו ומעקמו ומרמהו, עד שלא היה יכול כלל להבין פונתו הטובה; "מוהרא"ש דבר עם כל אחד בשפה שלו, הוא היה מדבר עם אנשים על התכלית, אבל אם הוא הבין שהוא לא הולך לפעל אצל אותו אחד מה שהוא רוצה - הוא כל כך סבב אותו עד שלא היה אפשרי היה לחשב שהוא רוצה כאן משהו שאותו אדם לא מסוגל לשמוע.

אצלנו במוסד מדברים עם הילדים שיהיו שמורים בקדשת היסוד, כשהילדים עדיין קטנים מדברים אתם דבורים ברוצים שאסור לפגם בברית קודש, דבורים ברוצים זה לא אומר דבורים מיתרים, כשמדברים דבורים מיתרים לא יוצא מזה טובה, אצלנו מדברים את המלים האלו: "אסור לגעת בברית", לא מדברים יותר, רק את המלים האלו: "אסור לגעת, זו עבירה גדולה", מדברים עם הילדים על שכר וענש, מדברים עם הילדים כמה מפחיד זה גם בעולם הזה וקל וחמר בעולם הבא, כמה נוראה העברה הזו, וילדים אם מדברים אתם - הם מציתים, ורק בשביל זה לבד כדאי המוסד שלנו, כי כמה אברכים ובחורים שפכו את לבם אלי שיהם לא ידעו מה הם עושים, הם התרגלו לעברות, לפגם בברית, וכל כך חשוף להם, ואת זה שמעתי מבחורים יקרים ומאירים, אברכים יקרים ועדינים, ילדים של תלמידים שישבנו ביחד אצל מוהרא"ש, וכאן נשאלת שוב השאלה, איך זה יתכן, הרי אנחנו יושבים בשלחנו של רבנו ושומעים את אותם הדבורים שצריכים לדבר עם הילדים על קדושה, ואין פוצה פה, הילדים לא יודעים כלום; השבוע הגיע אלי ילד ובכה שהוא צריך עצה, רפואה; מסכן הוא דבוק לעשות את העברה הזו ועכשו הוא הגיע לתלמוד תורה שלנו והמלמד מדבר דבורים מהלב, המלמד עוצם את העינים ואומר: "ילדים יקרים, מי שרוצה להיות צדיק שיבדע שאסור לגעת

כְּשֶׁהוֹלְכִים לְשִׁירוֹתֵים"; לִילָד נֹדַע עֲכָשׁוּ שֶׁהוּא עוֹשֶׂה מַשֶּׁהוּ רַע מְאֹד וְהוּא מְנַסֶּה לְהַפְסִיק וְהוּא לֹא יָכוֹל, וְהוּא מַגִּיעַ אֵלַי לְבַקֵּשׁ אִם אֲנִי יָכוֹל לַעְזֹז לוֹ.

אֲנִי שׂוֹאֵל אוֹתָךְ, הֲאִם רַק בְּשָׁבִיל זֶה לְבַד לֹא כְּדֹאֵי לְשַׁלַּח לְמוֹסְדוֹת הַקְּדוּשִׁים? שְׁלֹא לְדַבֵּר אֶצֶל הַבָּנוֹת; כִּמְהָ בָּנוֹת הֲצִיל בֵּית פִּיגָא שְׁלֵנוּ שֶׁהֵן יוֹכְלוּ לְחִיּוֹת, לְהִתְחַתֵּן, לֹא לַעֲשׂוֹת בְּסִתָּר עֲבִירוֹת עִם חֲבֵרוֹת הַשֵּׁם יִשְׁמְרֵנוּ, בָּנוֹת מִפֶּה, בָּנוֹת שֶׁהַחֲרִים נֹסְעִים אֶל רַבֵּנוּ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, בָּנוֹת לְהוֹרִים שִׁיִּשְׁבּוּ אֶצֶל מוֹהֲרָא"ש וְכו' וְכו', וְעַד שֶׁהֵן לֹא הִגִּיעוּ לְמָקוֹם הַקְּדוֹשׁ בֵּית פִּיגָא שֶׁשֵּׁם לּוֹמְדִים עִם הַבָּנוֹת עַל קְדוּשַׁת יִשְׂרָאֵל בְּכֹז טְהָרָה - הֵן עָשׂוּ כְּאֵלֶּה דְּבָרִים לֹא טוֹבִים שְׁלוֹקָה שָׁנִים עַד שֶׁזֶּה יוֹצֵא מִהַעֲצָמוֹת, מִמַּחַם הַמַּחֲשָׁבָה.

הַכֶּלֶל, אֲנִי יָכוֹל לְכַתֵּב לָךְ עוֹד הַרְבֵּה דְּפִים, וְעַדִּינִי יִשְׁאַרוּ הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן, אֲנִי לֹא אוֹמֵר לָךְ מַה לַּעֲשׂוֹת וּמַה לַּפְּעַל; רַק אֵת זֶה אֲנִי מְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ, לְמַדָּת אֶצְלִי, הַכְּנָסְתִּי אוֹתָךְ לִישִׁיבָה בְּרוּחַמְנוּת - אֵל תִּצְחַק וְאֵל תִּלְעַג, תְּבַקֵּשׁ מִהֶשֶׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁתִּזְכֶּה לְדוֹרוֹת כְּשֵׁרִים, לָךְ בְּכָל יוֹם לְהִתְבּוֹדְדוֹת וּתְבַקֵּשׁ מִהֶשֶׁם יִתְבָּרַךְ עַל כָּל יֶלֶד, תּוֹדָה לוֹ עַל כָּל יֶלֶד וּתְבַקֵּשׁ עַל כָּל אֶחָד בְּנִפְרָד, תְּבַקֵּשׁ מִהֶשֶׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁהֵילָדִים שֶׁלָּךְ הַדּוֹרוֹת אַחֲרֶיךָ כּוֹלֵם יַחֲיוּ עִם צְדִיק הָאֲמֵת, רַבֵּנוּ ו"ל, שֶׁהֵם יִהְיוּ שְׁמוּרִים מִרָע, וּתְדַבֵּר עִם הֵילָדִים שֶׁלָּךְ מִרַבֵּנוּ; בְּשִׁפְתַּי בְּסִעּוּדוֹת תִּסְפֹּר לָהֶם שִׁישׁ רַבִּי שִׁיכּוֹל לַעְזֹז לְכָל אֶחָד וּמִי שֶׁמִּצִּית לוֹ יָכוֹל לִזְכּוֹת לְהִיּוֹת צְדִיק גָּדוֹל, תְּשׁוּחַח אֲתָם עַל הָעֲצוֹת שֶׁל רַבֵּנוּ, תִּסְפֹּר לָהֶם מִתְלִמִּידוֹ הַגָּדוֹל שֶׁל רַבֵּנוּ מוֹהֲרַנ"ת, רַבֵּנוּ רַצָּה שֶׁנִּסְפֹּר לִילָדִים מִמֶּנּוּ. רַבֵּנוּ אָמַר לְרַבִּי נִתָּן (שִׁיחוֹת הַר"ן, סִימָן רט): "לִילָדִים שֶׁלָּכֶם תּוֹדִיעוּ מַה שֶׁנַּעֲשֶׂה כֹּאן, וְאָמַר בְּרַתָּת וְזִיעַ בְּהִתְלַהֲבוֹת נוֹרָא", שְׁנוּדִיעַ לִילָדִים שְׁלֵנוּ שִׁישׁ רַבֵּנוּ בְּעוֹלָם שְׁמַבִּין כָּל יְהוּדִי וּמִי שֶׁמִּצִּית לַעֲצוֹת שְׁלוֹ יָכוֹל לִזְכּוֹת לְהִיּוֹת צְדִיק גָּדוֹל וּבְעַל דְּרָגָה גָּדוֹל. כְּפִי שֶׁרַבֵּנוּ אוֹמֵר (חֲזִי מוֹהֲרַנ"ן, סִימָן שח): "בְּכָל שִׁיחָה וְשִׁיחָה שֶׁהִיא מְשִׁיחַ וּמְדַבֵּר עִמָּנוּ יְכוּלִים לְהִיּוֹת עַל יְדֵה אִישׁ כְּשֶׁר וְאֶפִּילוּ צְדִיק גָּמוֹר כָּל יְמֵי חַיָּו, כְּמוֹ שֶׁאֲנִי רוֹצֶה"; עוֹד אָמַר רַבֵּנוּ (שם, סִימָן שכ): "כָּל מִי שֶׁמִּצִּית אוֹתִי וְיָקִים כָּל מַה שֶׁאֲנִי מַצִּוֶּה, בּוֹדֵאֵי יִהְיֶה צְדִיק גָּדוֹל יִהְיֶה מַה שִׁיְהִיָּה". הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

יום הולדת שנים עשרה

שמעתי שילד מהתלמוד תורה בקריה, מבתה ז', נתנאל היילפרין גרו יאיר נגש לראש הישיבה ושאל מה לקבל על עצמו לרגל יום הולדתו השנים עשרה.

ראש הישיבה ענה לו:

"תקבל על עצמך לא להסתפל מחוץ לסדור בתפלת שמונה עשרה".

...

לקרב אל השם יתברך עם הסיפור טראק

בעזרת ה' יתברך - ליל שישי פרשת תולדות, ראש חודש כסליו, שנת ה'תשפ"ו

לכבוד ... גרו יאיר, מנהל תלמוד תורה היכל הקודש קרית ברסלב ליבערטי

אתמול הייתי בקריה, הייתי בחדר מלמדים, המלמדים שאלו אותו מה נכון לעשות כשהילדים כל כך מתלהבים ומדברים על רכבים חדשים; עכשו הם מדברים על 'סיפור טראק' והיות שאחד מהמשפחות בקריה קנו רכב מהסוג הזה, 'סיפור טראק', והילדים מדברים על זה וחולמים על זה, הם שואלים מה הגישה הנכונה שהמלמדים צריכים לעשות?

אמרתי שאני לא רואה בזה בעיה, מה רע שמישהו קונה רכב כזה או רכב אחר, ואם הילדים מתלהבים מזה, מה רע? העקר שהם ידברו עם הילדים על השם יתברך ועל מדות טובות, שיגידו להם: "אם יהיה לך סיפור טראק תעצור לתת טרמפ ליהודי, ואם אתה יושב בסיפור טראק שלך תשיר שם אל השם יתברך".

עכשו אני חושב, שאם זה כן כן, שהילדים כל כך מתלהבים מזה, אולי אפשר על ידי זה לגרם להם ללמוד ולהתפלל, אולי תעשו מבצע שכל הילדים שמתנהגים בדרך ארץ נכנסים להגרלה שיוכלו לשבת בסיפור טראק, ולעשות סיבוב בקריה. או לשאול את האברך אם הוא יכול להגיע פעם אחת לתלמוד תורה עם הסיפור טראק ולהראות לילדים שמתפללים יפה או הילדים שמצייתים - שהם יוכלו לשבת בפנים; קח את הענין שהילדים מתלהבים מזה ועם זה תביא אותם אל השם יתברך.

השם יעזור שתצליח בכל הענינים.

...

להודות להשם יתברך בקבלת שבת

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת תולדות, ראש חודש כסליו, שנת ה'תשפ"ו
לכבוד ... נרו יאיר

עבר עוד שבוע, אתה צריך להודות להשם יתברך על כל יום ויום של השבוע.
בליל שבת בקבלת שבת כשאומרים את המזמורים מ"לכו נרננה" תודה להשם
יתברך על השבוע שעבר, אומרים ששה מזמורים כנגד ששה ימי השבוע. המזמור
הראשון אומרים "לכו נרננה", כשאתה מסיים את המזמור תודה להשם יתברך על
יום ראשון שעבר, תזכר בכל מה שהיה ותודה להשם יתברך על היום הזה. המזמור
השני אומרים "שירו לה' שיר חדש", כשאתה מסיים את המזמור תודה לו על יום
שני שהיה, וכן הלאה, אחרי המזמור השלישי "ה' מלך תגל הארץ" - תתבודד על
יום שלישי, תודה ותהלל בשפה שלך, שלא יהיה אכפת לך אם החזן מתחזן, תעצם
את העיניים ותודה להשם יתברך, ואחרי המזמור הרביעי של "מזמור שירו לה'
שיר חדש כי נפלאות עשה" - תודה לו על יום רביעי, ואחרי המזמור החמישי "ה'
מלך ירגזו עמים" - על יום חמישי, וב"מזמור לדוד הבו לה'" - תודה לו על יום
שישי, וב"לכה דודי" תתגעגע אל השם יתברך על ידי שתדבר אליו בשפת האם,
עד שהשם יתברך יסלח לך על כל העוונות של השבוע שעבר.

אני מודה להשם יתברך, היום בראש חודש כסליו הוא יום הנשואין שלי.
מוהרא"ש אומר, שיאמרו את מזמורי התהלים של הלל ביום הנשואין כדי להודות
ולהלל להשם יתברך על הנס הגדול, החסד הגדול - שיש אשה, אפשר לחיות
בקדושה ובטהרה.

החתונה שלי היתה בראש חודש כסליו שנת תשס"א, יוצא שאני יכול לומר
בכל שנה ביום הנשואין - הלל עם ברכה. אני מודה להשם יתברך על הנס שייצאתי
מהפלא, חכמינו זכרונם לברכה אומרים (בראשית רבה סח, ד), בחרו ובחורה, לפני
שהם מתחתנים הם בפלא, הם אסירים. חכמינו הקדושים אומרים את זה על
הפסוק (תהילים סח, י): "מוציא אסירים בכושרות", הקדוש ברוך הוא מזוג זיווגים,
הוא מוציא את הבחורים והבחורות מהפלא, ומי שיש לו שכל, מודה ומשבח את
השם יתברך כל החיים, ומי שאין לו שכל - בוכה כל החיים, זו המילה בכושרות -

בכי ושירות; אחד בוכה, ואחד שר שירה, ואם רבנו אמר אני רוצה שתעשו את נשותיכם חסידות ברסלב - מכרח להיות שאפשר לעשות את זה, רבנו לא אומר לנו דברים שהם בשמים או מעבר לים, זה תלוי רק אם מוכנים שהאשה תהיה אצל רבנו או שמאד רוצים את זה, ולי זה ממש הלך בחיים, ובקשתי הרבה מהשם יתברך על זה ודברתי הרבה ועשיתי מה שאפשר לעשות - שהבית שלי יהיה משרש אצל רבנו, וברוך השם אני יכול לומר הלל עם ברכה שהבית שלי חי עם רבנו. בסעודה תשיר זמירות בשמחה, אל תבכה בסעודות; ילדים לא אוהבים סעודות שבוכים בהם, תהיה רק בשמחה. שבת שמחה, חודש טוב.

...

עם אמונה הכל נהיה טוב

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת ויצא, ג' כסליו, שנת ה'תשפ"ו

... גרו יאיר

"ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה", 'יעקב' הפונה ליהודי, 'באר שבע' זה האמונה, הספירה השביעית, מלכות; כשיהודי עוזב את האמונה - 'וילך חרן' נעשה חרון אף, נעשים דינים, ועם אמונה הכל נמתק.

תתחזק באמונה, תשגן 'השם כאן, השם נמצא כאן אתי'. רבנו אומר (שיחות הר"ן, סימן לג): "אצל העולם אמונה הוא דבר קטן", אנשים אומרים 'למה צריכים לדבר ולשגן אמונה, וכי למי אין אמונה? לכולם יש אמונה!' ורבנו אומר, "ואצלי אמונה הוא דבר גדול מאד, ועקר האמונה היא בלי שום חכמות וחקירות כלל, רק בפשיטות גמור כמו שהנשים וההמון עם הפשרים מאמינים".

אצלנו בשיבה ה'ה מאד יפה בשבת, דברו מרבנו, אכתב לך אחר כך. השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

לְהַתְפַּלֵּל שֶׁהָאָחוֹת תִּחְזֹר בְּתִשְׁבִּי

בַּעֲזֶרֶת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם א' פְּרִשְׁת וַיֵּצֵא, ג' כְּסֵלִיו, שְׁנַת תשפ"ו
... תחִי'

קִבַּלְתִּי אֶת הַמַּכְתֵּב.

עַל הַשְּׂאֵלָה מֵה לְבַקֵּשׁ עַל הָאָחוֹת שְׁלָכֶם שְׁלַצְעֲרָנוּ מִסְכָּנָה הִיא חִיָּה עִם עַרְבִי;
תִּבְקָשׁוּ רַק אֶת הַדָּבָר הַזֶּה, שֶׁהִיא תִּחְזֹר בְּתִשְׁבִּי, שֶׁהִיא תִּחְזֹר לְדֶרֶךְ הַתּוֹרָה.
עַל הַשְּׂאֵלָה שְׁלָכֶם וְכו'; לֹא כִּדְאִי לְלַמּוֹד אֶת הַדָּבָר הַזֶּה. עֲדִיף שֶׁתִּשְׁקִיעוּ אֶת
עַצְמְכֶם לַעֲסֹק עִם יְלָדִים; אֲפָשָׁר לְהַרְוִיחַ מְאֹד יָפָה בַּתְּחוּם הַזֶּה, לְלַמּוֹד עִם יְלָדִים
אוּ לְהִיּוֹת מְטַפֶּלֶת בִּילָדִים; זֶה דָּבָר טוֹב בְּשָׂבִילְכֶם.
הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחוּ בְּכָל הַעֲנִינִים.

...

לְעֻזֹר לַבַּעַל בַּפְּרָנְסָה

בַּעֲזֶרֶת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם א' פְּרִשְׁת וַיֵּצֵא, ג' כְּסֵלִיו, שְׁנַת ה'תשפ"ו
... תחִי'

קִבַּלְתִּי אֶת הַמַּכְתֵּב.

עַל הַשְּׂאֵלָה שְׁלָכֶם הָאֵם לְהַתְחִיל לַעֲבוֹד אַחֲרֵי הַצְהָרִים, לְדַגְמָא לְלַכֵּת לַשְׁטֶף
כָּלִים וּלְקַפֵּל כְּבִיסָה אֲצֵל אֲנָשִׁים שֶׁזֶה דָּבָר מְאֹד מְקוּבָּל בְּמָקוֹם שְׂאֵתָם גָּרִים,
שֶׁנָּשִׁים מְשַׁלְּנוּ עוֹשׂוֹת אֵת זֶה וּמְשַׁלְּמִים מְאֹד יָפָה (בֵּין שְׂשִׁים לְמֵאָה שְׁקָל לְשַׁעָה),
אַבֵּל אֵתָם חוֹשְׁבִים שֶׁזֶה לֹא יִהְיֶה לָכֶם כָּל כֶּף קָל, וּבְכָל זֹאת אֵתָם רוֹצִים לְנִסּוֹת
לְעֻזֹר לַבַּעַל וְאֵתָם רוֹצִים לְדַעַת אִם זֶה נָכוֹן, אוּ לְמַכֵּר מְשֻׁהוּ בְּבֵית.
מְאֹד יָפָה מַצְדִּכֶם שְׂאֵתָם רוֹצִים לְנִסּוֹת לְעֻזֹר לַבַּעַל לְכַסּוֹת אֶת הַהוֹצָאוֹת
הַחֲדָשִׁיּוֹת, אַבֵּל לֹא כִּדְאִי לְלַכֵּת לַעֲבוֹד בְּבֵתִים זָרִים וְכו'; לֹאשֶׁה צְעִירָה לֹא כִּדְאִי
לַעֲבוֹד בְּבֵתִים אַחֲרִים, עֲלוּלוֹת לַצָּאֵת מִזֶּה בְּעִיּוֹת שֶׁל יַחֲדוּ, וְכֵן הִלָּאָה.
תִּחְשְׁבוּ עַל מְשֻׁהוּ שְׂאֵתָם לַעֲשׂוֹת בְּבֵית וְשִׁתּוּכְלוּ לְעֻזֹר לְכַסּוֹת אֶת הַהוֹצָאוֹת
הַחֲדָשִׁיּוֹת.

הַעֲקָר תִּשְׁמָחוּ אֶת הַבַּעַל, רַבְּנֵנוּ אוֹמֵר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת שְׁמִחָה חֶלֶק ב', סִימָן א): "מִי

שהוא שמח תמיד, על ידי זה הוא מצליח", האשה לא צריכה לדאג, להביא פרנסה, האשה צריכה דבר אחד, לעשות הכל כדי שהבעל יהיה שמח, כך הוא יצליח. גם תודו להשם ותברך; כמה שיותר מודים - קורים יותר נסים. השם יעזר שתצליח בכל העניינים.

...

האמונה שנשרשת בילדים

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת ויצא, ד' כסליו, שנת ה'תשפ"ו
לכבוד ... גרו יאיר

כמה אנחנו צריכים להודות להשם יתברך שאנחנו יודעים מרבנו שמכנים בנו כזו אמונה ברורה וטהורה, וכמה אנחנו צריכים להודות שיש לנו מוסדות של רבנו שהילדים שלנו טובלים באמונה, כפי שמוהרא"ש היה מכנה את קהלת היכל הקודש 'חממה של אמונה', שמדברים שוב ושוב על אמונה, הכל מסתובב סביב אמונה.

אני רוצה לספר לך ספור ששמעתי עכשו מאבא שהבן שלו לומד אצלנו בתלמוד תורה, הוא מספר שהילדים שלו נמצאים עכשו אצל חמותו בבית, כי אשתו היא יולדת. גיסתו בחורה מספרת היום לאשתו שבאמצע הלילה במוצאי שבת היא שמעה בכיות, היא נגשה ושמעה שמישהו בוכה בשרותים, היא שמעה שהבן שלו בוכה ואומר: "השם תעזר לי, תן לי עצה, אני לא יודע מה לעשות, מה אעשה? כולם ישנים ואני לא יכול לצאת..."; בקיצור, קרה וכו', וזה לכלך את בגדי השניה שלו, ולא היה לו עם מה לצאת מהשרותים, במקום להעיר את כל הבית הוא פשוט דבר עם השם יתברך ובקש עזרה.

מאיפה ילד לוקח משג כזה, לשוחח עם השם יתברך כמו שמשוחחים עם חבר? את זה הוא שומע כל הזמן בתלמוד תורה, שמשרישים בילדים אמונה ברורה וטהורה בתמימות ופשיטות; מה יש לו? מילה אחת, "אשרינו מה טוב חלקינו!" אפילו שהתמונה היא לא התמונה שיש אצל אחרים, אבל האמונה שמשרשת - מאד ברורה וטהורה.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

ספורים מהמרש"א הקדוש, סגולה לרפואה

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת ויצא, ה' כסליו, שנת ה'תשפ"ו

לקבוד ... נרו יאיר

היום ה' כסלו הוא יום ההלולא של המהרש"א (מורנו הרב רבי שמואל אליעזר איידלס) זכותו יגן עלינו. רבנו שבח מאד את הפרוש מהרש"א, רבנו אומר (שיחות הר"ן, סימן ה), אם תקח את כל הספרים של המחברים והפילוסופים אין שם כלל שכל גמור כמו שיש באיזה מאמר מהרש"א.

רבנו גם ספר ספורים לבתו הצדקת אדל כשהיא היתה חולה ורבנו ז"ל הגיעה לבקרה, לרבנו היה צער גדול לראות שאדל חולה כל כך, והפעל שם טוב הקדוש זכותו יגן עלינו סבא של רבנו - הגיע אליו בחלום ושאל: "למה אתה כל כך בצער?" ענה רבנו לפעל שם טוב הקדוש: "אני בצער בגלל בתי, שהיא כל כך חולה", אמר הפעל שם טוב הקדוש זכותו יגן עלינו בחלום לרבנו, כתוב בפסוק (תהלים מג, נא): "מגדיל ישועות מלכו ועשה חסד למשיחו", הפונה היא, 'מגדיל ישועות' הקדוש ברוך הוא עושה ישועות גדולות, 'מלכו' לצדיקים שהם מלכים (מאן מלכי רבנן וגטין סב.) 'ועשה חסד למשיחו' לאלו שמשיחים ומספרים, 'משיח' מלשון לשוחח, מסיח; הקדוש ברוך הוא עושה נפלאות לאלו שמספרים ספורי צדיקים, הפעל שם טוב אמר לרבנו: "על ידי ספורי צדיקים אתה תראה ישועה". רבנו ז"ל התעורר והתחיל לספר ספור מהצדיק הקדוש המהרש"א זכותו יגן עלינו. בזמנו של הצדיק הקדוש המהרש"א היה בעיר אוסטרךא - העיר שהמהרש"א היה שם רב - כנסיה גדולה, שם היתה טמאה נוראה, ולא הרחק מהכנסיה היה בית החיים של העיר אוסטרךא, ובכל פעם שהיתה ליה היה צריכים לעבר ליד הכנסיה, והפעמונים של הכנסיה היו מתחילים לצלצל וחוטפים את האנשים לתוך הטמאה.

המהרש"א הקדוש ידע מהטמאה הזאת, והוא צוה, כשיבוא הזמן והוא יעזב

את העולם ויעברו עם המטה שלו ליד הכנסייה - שיניחו על המטה את ספרו הקדוש חדושי מהרש"א. וכך היה, המהרש"א נפטר והעבירו את המטה שלו ליד הטמאה הנוראה, וברגע שהמטה עברה ליד הטומאה והפעמונים התחילו לצלצל - המהרש"א הקדוש התישב על המטה שלו והתחיל לדפדף את הדפים של ספרו הקדוש. כל הצבור מסתכל, פחד פחדים לראות את המהרש"א הקדוש אחרי פטירתו יושב ומדפדף בדפים, ובמודו מדפדף רואים דבר נורא, הכנסייה מתחילה לשקע באדמה, כל דף שהמהרש"א מדפדף - כל הטמאה יורדת יותר ויותר עם כל האנשים, עם כל החפצים; עד שכבר לא ראו אותה יותר ונשאר זכר, סימן - שם בסביבת המקום עד היום הזה.

כשרבנו סיים לספר את הספור אדל כבר התחילה להרגיש טוב, והיא תמיד היתה מספרת את הספור הזה לחולים אחרים שנזקקו לרפואה, גם רבי נחמן מטוילטשין זכרונו לברכה היה מספר את הספור הזה לחולים, והיום ביום ההלולא זו סגולה גדולה לספר את הספור הזה, זה מביא ישועות. אנשי שלומינו נוהגים כך, מספרים את הספור כשצריכים ישועה. השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

לזכות יהודי אחר

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת ויצא, ר' כסליו, שנת ה'תשפ"ו
לכבוד ... גרו יאיר

אחי היקר, חברי חמדת לבבי, כמה זמן הם כל החיים של האדם? ימינו הם "כצל עובר". עובר יום ועוד יום, שבוע ועוד שבוע, חודש ועוד חודש; השנים עוברות מהר מאד ועוד מעט כבר חוזרים אל השם יתברך. חכמינו זכרונם לברכה אומרים (בראשית רבה צו, ב) "צל ימינו על הארץ ואין מקנה והלואי כצלו של כותל או כצלו של אילן אלא כצלו של עוף בשעה שהוא עף".

תחשוב, תתבונן, מה נקח אתנו? למה שלא תפעל בשביל יהודי אחר, לקרב אותו אל השם יתברך, לזכות אותו בעצות המתוקות של רבנו ז"ל, רק את זה נקח אתנו; כשעוסקים בהפצה, את זה נקח אתנו.

קח שקית עם גליונות, ספרים, קונטרסים, דיסקים וכו' וכו' - ולך בבתים, בבתים כנסת, בשמחות, ותזכר יהודי אחר; עוברים על אנשים נסיונות קשים ומרים, לאנשים יש קשיות על האמונה, ורק ספרי רבנו יכול להחיות אותם.

אי אפשר לתאר את המעלה של מפיץ, כתוב בזוהר הקדוש (תרום קכח): "תא חזי, כל מאן דאחיד בידי דחייבא ואשתדל ביה, למשבק ארחא בישא", בא וראה: אדם שמחזיר אנשים חוטאים אל השם יתברך, "איהו אסתלק בתלת סלוקין, מה דלא אסתלק הכי בר נש אחרא", האדם הזה זוכה לעלות למקום ששום אדם אינו זוכה; "גרים לאכפייא סטרא אחרא, וגרים דאסתלק קודשא בריך הוא ביקריה, וגרים לקיימא כל עלמא בקיומיה לעילא ותתא", האדם הזה מסלק טמאה מהעולם וגורם ששם השם יתקדש בעולם, האדם הזה גורם שכל העולמות עומדים על זכותו. "וזכי למחמי בנין לבנוי", הוא זוכה לראות בנים ובני בנים, "וזכי בהאי עלמא, וזכי לעלמא דאתי", הוא זוכה לכל טוב בעולם הזה ובעולם הבא, "כל מארי דינין, לא יכלין למידן ליה, בהאי עלמא ובעלמא דאתי", אף אחד לא יכול להרע לו - לא בעולם הזה ולא בעולם הבא, "עאל בתריסר תרעי, ולית מאן דימחי בידיה", הוא נכנס לשלושה עשר שערי רחמים, ואף אחד לא יכול למנוע בעדו.

תעשה לך חשבון, איך אתה התקרבת? מי גילה לך את רבנו? בודאי על ידי מפיץ, על ידי אחד שיצא מהנוחות שלו; תעשה אתה אותו דבר. השם יעזור שתצליח בכל העניינים.

...

משניות קטן, עם שלום בית

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת ויצא, ז' כסליו, שנת ה'תשפ"ו
לכבוד ... גרו יאיר

אפשר להסתובב בברסלב, וגם בהיכל הקודש, ושוכחים מה העקר ומה הטפל; מה אתה צריך יותר מזה, חתנו של רבנו, מה יש קרוב יותר מילדים? בכל

זאת כותב לו רבנו (מכתבי רבינו ז"ל, בריש ספר עלים לתרופה): "בקשתי מאהובי חתני, שתלמוד בכל יום שיעור גמרא ופוסק, שלא תעשה חס ושלום מטפל עיקר, רק את האלקים ירא וכו', כי זה כל האדם", רואים מזה מה רבנו רצה ומה היה עיקר אצל רבנו - רק תורה ותפלה ויראת שמים.

תראה שהיום שלך לא יעבור בלי ללמוד מקרא, משנה, גמרא וכו' על פי סדר דרך הלימוד של רבנו ז"ל (המבואר בשיחות הר"ן סימן עו). רבנו אמר: "לקחתי את הטוב מהחסידים ואת הטוב של הליטאים"; אצל החסידים העקר הוא 'תפילה', ואצל הליטאים העקר הוא 'תורה', ורבנו לקח את שניהם - הן תורה והן תפילה, שזה היה עיקר אצל רבנו, כפי שרבנו אמר (שם, סימן רפז): "מה יש להאדם לעשות בזה העולם, אין צריך כי אם להתפלל, וללמד, ולהתפלל".

לאן שתלך קח אתך משניות קטן, מוהרא"ש היה מתפאר: "כשרואים משהו עם משניות מיד אומרים עליו 'הוא שיך להיכל הקודש'"; תראה שהמשניות יהיו אתך לאן שתלך, שיוכלו להתפאר אתך שאתה תלמיד היכל הקודש.

כמו כן תזהר איך אתה מדבר אל אשתך, תדבר אליה יפה, תדבר אליה במדה הכי גדולה של כבוד ודרך ארץ, זה מה שמוהרא"ש תמיד הזכיר לנו, שלא נשכח איך היינו נראים לפני החתונה, כמה שבורים היינו, שכבר התיאשו שנתחתן פעם ויהיה לנו בית.

תזהר שהיא לא תבכה. חכמינו זכרונם לברכה אומרים (בבא מציעא נט.): "לעולם יהא אדם זהיר באונאת אשתו, מתוך שדמעתה מצויה", נשים הן מאוד רגשניות, מאוד לבביות, ולכן הן בוכות יותר מהר.

היום בערב יהיה השיעור השבועי. בשיעור נדבר על מה שכתוב במכתב, שצריכים ללמוד ולדבר יפה בבית. השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

